

[Nathalie Lind.]

som ikke ville kræve øgede investeringer, ikke flere medarbejdere, ikke nogen forhøjelse af licensen. Det, jeg tænker på, er vores forslag om, at vi i første omgang skilte radio og tv ad, og at Danmarks radio afgav én kanal til amternes frie råderet. Fulgte vi disse tanker, ville det betyde, at vi på landsplan fik to vidt forskellige styrelser for henholdsvis radio og tv, og de ville så få lejlighed til at koncentrere sig om at følge hvert af mediernes udvikling, programmæssigt såvel som økonomisk; allerede herved ville alsidigheden blive bedre tilgodeset end i dag, hvor den jo måles på programfladen som helhed i stedet for inden for hvert medium for sig. Ministeren siger, at han ikke kan se værdien af dette forslag, men det kan vi; vi mener, at enhver spredning af magt og indflydelse vil være af det gode.

Men begrebet monopolbrud er ikke nævnt med ét ord i ministerens redegørelse, derimod tales der meget om decentralisering. Man taler om at modvirke ensretning og standardisering, man ønsker at sikre det enkelte menneske en ægte valgfrihed. Vi er enige i disse tanker, de svarer til vore synspunkter, men jeg synes desværre ikke, at disse kønne tanker følges op, når man ser på, hvad der konkret foreslås.

For regeringens tanker går jo i retning af en større regional programvirksomhed, men stadig under Danmarks radios ledelse. Det skal være Danmarks radios provinstjeneste, der står for dette, som man kalder det, øgede programudbud.

Jeg vil også spørge ministeren: hvorfor skal man på det regionale plan have to programmer — på landsplan afviser ministeren tanken — hvorfor skal vi have denne dobbeltdækning i amterne med et af Danmarks radio dirigeret lokalprogram og et af et lokalt råd dirigeret lokalprogram? Mener ministeren ikke, at dette vil føre udgifter med sig, og kan det tænkes — det var hr. Ole Espersen inde på — at det kun er for at vise, at der dog er ét punkt, hvor regeringen vil være med til at bryde Danmarks radios monopol?

Jeg synes, ministeren i stedet alvorligt burde overveje venstres tanker om, at Danmarks radio i første omgang afgav en kanal til amternes frie råderet. Der ville blive fuldt selvstyre, der ville blive mangfoldighed i

programudbuddet, det ville blive det enkelte amt, den enkelte styrelse, som afgjorde både holdningen bag programmet, hvilken programpolitik der skulle anvendes, i hvilken udstrækning der skal sendes, og tog stilling til økonomien.

For os er det meget væsentligt, at det selvstyre, vi taler om, den decentralisering, vi ønsker, bliver en realitet, og vi ønsker ikke, at folketinget for en sådan amtslig programvirksomhed skal stille andre krav, end at der ikke må ske nogen ensidig styrkelse af særinteresser på almenhedens bekostning, og at minoriteter skal have ret til at komme til orde. På tilsvarende måde, efter tilsvarende principper kunne, når der blev muligheder for det, et regionalt tv bygges op, og jeg forstår, at det er et punkt, hvor ministeren ikke er særlig afvisende, nemlig tanken om, at der kunne oprettes det hertil fornødne sendernet. De amter, der så måtte ønske det, kunne i takt også med de økonomiske muligheder, sende i fællesskab, og den dag, man ønskede at oprette landsdækkende radio eller tv, kunne amterne gøre det på andelsbasis, og det bliver da denne uafhængige styrelse for disse grupper, som afgør programpolitik, økonomi m. v.

Vort forslag vil nok stride mod socialdemokratiets tanker, for det vil få til følge, at der ikke vil blive ensartethed over landet. Jeg ser, at den definition på decentralisering, som ministeren giver, bl. a. indebærer, at hvert enkelt menneske, så vidt muligt også uden geografiske hensyn, skal have de samme tilbud. Det er et princip, man kan have — vi mener ikke, at det er afgørende nødvendigt — men i hvert fald har dette intet med tanker om decentralisering at gøre, hvor man skulle lægge afgørelser ud til de enkelte myndigheder i stedet for som nu at have dem samlet centralt med den styring, der bliver en følge heraf.

Ministeren afviser også enkeltheder i vores forslag, f. eks. tanken om at opbygge et selvstændigt produktionsselskab og andre ting, og siger, at de enten er uanvendelige eller betænkelige i deres konsekvenser.

Da jeg ikke kan se, at ministeren har vist særlig forståelse for det, der er grundsynspunkterne i vores forslag, håber jeg, at ministerens ord om, at han umiddelbart stiller sig afvisende over for væsentlige elemen-